

מ:

עין משפט
גר מצוה

א א מיי (פ"ו) [פ"ו]
מהלכות צית הצחירה הל'
טו ופסק דאוכלין שס ע"ש:

מוסף רש"י

[illegible]

ליקוטים

מלמד (ר"ח יומא נ:)

מֵאֵי קֶסֶדֶר הָא' תַּנּוּ. דִּפְשִׁיטוּ לִיָּה צְבוֹר טַפִּי מִמַּעַשְׂר אֵי קֶסֶדֶר
קִדְשָׁה לַעֲמִיד לָנָא בְּקִדּוּשָׁא = הארץ וקמצעיה ליה אי קרינא ביה
לפני ה' אי לא אפי' צבור נמי יקרב ויאכל דמאן דאית ליה קדשה קסבר
דמקריצין אע"פ שאין בית כדאיפתא פ"ק דמגילה (דף י.) ואי קסבר לא

קדשה דבטלה קדושת ^[ח] הארץ
ומצנעיא ליה במעשר משום דלאו נריך
לנצית ומיתאכיל ^[ח] בירושלים אי קרינא
ציה לפני ה' אי לא אפי' צבור נמי
מצנעיא שאלו דהו' צנעין מעשר כגון דכין
ה"ג אכיל נריך כצין שקרבו דמיו
ואימוריו וחרב הבית ובשרו קיים מהו
שיאכלוהו ומסיק דקסבר לא קידשה
והוא דפשיטא ליה בצבור משום
דאיתקש בשרו לדמו ולא אכיל בשר
אלא בשעה הראויא לזריקת דם ולא
בשחרס וזו הייא גירסת הקונטרס
ופירושו ואם תאמר אי קסבר לא קידש
היכי משכחת מעשר שני לאורייתא קדוה
דבטלה קדושת הארץ וי"ל דאי
קסבר לא קידשה מוקמינן ליה למעשר
שגדל בפני הבית כמו שפירש בקונטרס
ו^[ג]בין ^[ח] צבור שקרבו דמו ואימוריו
וחרב הבית ובשרו קיים א"י אפי' קסבר
לא קדשה הייז מילי קדושת הבית אכל
קדושת הארץ לא צנטה ונתחא אכל
בצרותות ומעשרות כדאשכחנא ^[ח]לקמן
דף קיב: כשחבר שילה שבטלה קדושת
הבית ולא צנטה קדושת הארץ וא"ת
יכיון דלא קידשה ^[ח] והותרו הצמות יא
נאכל כל ערי ישראל לספרים דגרסי' ^[ח]
לקמן דף' בתרא ^[ח]דף קיב: צלו לנו
וגעון קדושת הצמות מעשר נאכל כל
ערי ישראל וי"ל דלפי אותה גירסא לא
מתוקם הכא אלא במעשר שגדל לפני
הבית והחזק להצאת מקום ואינו ^[ח]
נאכל כל ערי ישראל וקשה לפירוש
הקונטרס מאי דוחקיה דרבינא לומר
לא קדשה ופליג אכילה הש"ס דקיס לן
ירושלים אין אחריה היתר כדמתן בפרק
בתרא ^[ח]דף קיב: לימא דלעולם קסבר
קדושת בצבור ^[ח] שגדל לפניו ונפסא
המוצה דלון בשרו נאכל דצמות המוצה
ומיהו מזי למימר דלישנא דרבייתא

קשימה דקמי הוה צבור אנו חלה בפני ה' בית דמשמע בית ממש ארץ
והוא קדשה למה לי בית הלל מקריבין א"ע ש' שאין בית ואין לרץ רק מוצח
דמשמע לאיתקש צבור לרוב אלז ה"ה לעלוש מנ"י קצר אדריב דריון דרוב
ממו ואח"כ חרב אל צולמין צבור משום לאיתקש לרמו מיהו האי ב' צפני
הבית היינו בפני מוצח ולא בית ממש קאמר אלז קאמר מנ"י קאמר אפילו
דצבור נמי מיצעי ולא תצעי ^[א] מעשר אדרבה כיון דלל קדשה פשיטא לא ^[ב]
קרינה ביה לפני ה' דמחיה ^[ג] לאלול דאורייתא ועוד דצבור פשיטא דמפסיל
יצווא כשארב הבית ופסלו מחיות כיון דלל קדשה ומה לרץ כלל
היקישא דצבור ודס וכי מימא כשחרב הבית וההם המוצח אלז חומות
ירושלם קיימא ^[ד] ואל צטלה דמקדשה לענין קדשים קיים ומעשר שני
גיימא לומר דה"ה ירושלם לא נמקדשה אלז צדשים קיים ומעשר שני
שקדושת הבית בטעל וקדושת ירושלם קיימא לכך נראה כמו גירסת

ההסברים אי קסבר קדשה אפילו כבור גמי ואי קסבר לא קדשה אפילו ממשכחת לה בלא חומות ירושלים ובלא חומת עזרה כמו שפירש בקוננו וההבשר אכל בלא מזבח פשיטא ליה דליתו יכול להקריב כדאמרי' לל וואו! קסבר לא קדשה קדושת היות המזבח וכל שכן קדושת הוועגנון ואפילו מעשה יאה ^{לה} פסול פשיטא דלית ליה יומת כירושלם ישראל ואילו גרסינן יאה צריך לומר דהכי פריך אפילו מעשה

קדשי קדשים פרק שישי זבחים

אָה ליה צבור טפי ממעשר אי קסבר
הארץ וקמצעיא ליה אי קרינא ביה
והכל דמאן דאית ליה קדשה קסבר
א פ"ק דמגילה (דף י.) ואי קסבר לא

ג' זקנים וזה א אחד מהן ^א רבי ישמעאל אומר
 "יכול יעלה אדם מעשר שני ^ב לירושלים ויאכלנו
 בזמן הזה ודין הוא בכור טעון הבאת מקום
 ומעשר טעון הבאת מקום מה בכור אינו ^ב אלא
 בפני הבית אף מעשר אינו ^ב אלא בפני הבית
 מה לבכור שכן טעון מתן דמים ואימורים לגבי
 מזבח ביכורים ויכירו מה לביכורים שכן טעונין
 הנחה ת"ל ^א והבאתם שמה עולותיכם וגו'
 מקיש מעשר לבכור מה בכור אינו ^ב אלא בפני
 הבית אף מעשר אינו אלא בפני הבית וניהדר
 דינא ונתיי במה הצד משום דאיכא למיפרך
 מה להצד השוה שבהן שכן יש בהן צד מזבח
 מאי קסבר אי קסבר ^א קדושה ראשונה קידשה
 לשעתה וקידשה לעתיד לבא אפילו ^א בכור נמי
 ואי קסבר לא קידשה לעתיד לבא אפילו
 בכור ^א נמי תיבעי אמר רבינא לעולם קסבר לא
 קידשה והכא במאי עסקינן בבכור שזורק דמו
 קודם חורבן הבית וחרב הבית ועדיין בשרו
 קיים ^א ואיתקש בשרו לדמו מה דמו במזבח אף
 בשרו במזבח ואתי מעשר ויליף מבכור ^א וכי
 דבר הלמד בהיקש חזר ומלמד בהיקש ^א מעשר
 דגן חולין הוא הניחא למ"ד ^א בתר למד אזלינן
 אלא למ"ד בתר מלמד אזלינן מאי איכא למימר
^א דם ובשר חדא מילתא היא כי סליק רבין אמרה
 לשמעתא קמיה דרבי ירמיה אמר ^א בבלאי
 טפשאי אמטול דיתבי בארעא השוכא אמרי
 שמעתא דמחשכא לא שמיע להו הא ^א דתניא
 בשעת סילוק מסעות קדשים נפסלין ^א וזבים
 ומצורעים משתלחים חוץ למחיצה ותניא
 אידך בשני מקומות קדשים נאכלים מאי לאו
 הא בקדשי קדשים הא בקדשים קלים אמר
 רבינא אידי ואידי בקדשים קלים ולא קשיא

[illegible]

קח חזק: ר' ישמעאל אומר כו'. זו היא מעשר שני. דקסבר קדושת הארץ לא יות מן המורה וקאמר יכול יאכלנו עכשיו כו'. ולקמיה פריך מאי שנה צבור דפשיטא ליה ומאי שנה מעשר דמיציעא ליה: **שן טעון מתן דמים.** הלכך כרר צי, ומזבח: **בזרים יכילו.** שאין טעונין מתן דמים וארצין בית כדכתיב לפני ב מזבח (בזרים טו): **שן טעון הנחה.**

תורה אור השלם

1. והבאתם שְׁמָה עֲלֵיכֶם
וּבְחִיכֶם וְאֵת מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְאֵת
תְּרוּמַת יֵדְכֶם וְגִדְרֵיכֶם
וְגִדְלֹתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בִּקְרָכֶם
וְצֹאנְכֶם: דְּבָרִים יב, ו

גליון הש"ס

רש"י ד"ה קדשים נפסלים
וקס"ד מפני סלוק וכו'. לשון
קס"ד מוקשה הא זה קיימא גם
לפי האמת. ואין דבר זה נוגע
לקס"ד ולמסקנא:

שינויי נוסחאות

(א) וזה אחד מן נחמק (תוס'.)
 וכן לתקן נחמקס ותמורה
 וקסמקסדקסדקס' פ"ב, וי"מ
 דרש"י (לר"י): "מן מעשר שני
 בזמן הזה בירושלים שני
 נחמק" (כ"ה במכות: ג) ל"א אינו
 נאכל (תמורה: א) וחסותס' א"ל
 דסמקסדקסדקס: ד' נחמקס ותמורה
 ותוסקס' ל' קסמקסדקסדקס' אלתס'
 ח"ל ואכלת שם לפני ה' אלקיך
 [וגר'] מעשר דגנך תירושך
 ויקחשך ובכורתו ורשך וצאנך
 מעשר לבכור וכו'. וי"א
 שילקוט מפרש מל"ץ (תגר'.)
 מ"ל ל"ש בכור וי"ל מעשר
 בני הבאה גינהו (תמורה: א.)
 ז' כ"ב"א אפילו מעשר נמי לא
 ז' קיום כיון דא' איתתה דא' לא
 בר זריקה הוא אתר שרש יליף
 מדרם ואתי מעשר וכו'. וי"א
 נחמק (כ"ה בתמורה: א)
 ח' נחמקס ד' שמי לישפין קס'
 מהרד"א וא"ר יתתה ל"ל התורה
 כולה למדון למד מן הלמד
 חוץ מן קדרשש שאין למדן
 למד מן הלמד, קדרשש חולין
 הוא: א' נ' נחמקס ל' שם אלתס'
 נספחין בירוא. ועי' דרש"י שם
 ונש"מ ד"ה מה' לל: ז' וצריך
 להפריש מעשר. אי אנו
 במעשר דמפרשין קדרשש
 שכתבלה קדרתה הארץ, ואמרו
 [וכן] עולת ואכלתו כי
 (כ"ה: יא) מל"ל ודין הוא,
 ותבלת וי"ל נחמק. ועי' ט"ק:
 (כ"ה: יא) ל' והנהו ל' מעשר
 (כ"ה: יא) טפי ממעשר ל"ל (תוס'.)
 (כ"ה: יא) ל' השתא בלא חומה לפני
 (כ"ה: ב"ה) נחמקס: (שו"י) ל' ח' נחמקס
 (נחמקס: יא) כגון ביוקסדקס
 (ש"מ.) ונל"ץ, כגון שדוק מרבי
 וקברו איתמורי: (י' דמעשר
 דעסקין דפשיטא אתי גבה
 דלא מתחבילא לל"ל (תוס'.)
 (כ"ה: יא) דל"ס עי' קטרס ל' (כ"ה: יא)
 [י' נחמקס] וקס' ורשיתא דרשיתא
 דביתא הכי איתא מה בכור כי
 וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א

שכן חמור שמתחילתו הוררך
מתן דמיא ואימוריס למזבח
בכורים ויכחיו שאין לך
בכורים צריכים למזבח
ואנכלים לאפני הבית דכתיב
והנחית לפני מזבח.
דשמי וישי"ב [ב] כנתי"א ושמי"א
נוסף ואי קשיא דהא דתנא
במסכת תענית (כא): הורגליו
קרינא כוי (ו"ט-י) [בין] לו וינסת
והנחית לפני מזבח.
דשמי וישי"ב [ב] כנתי"א ושמי"א
נוסף ואי קשיא דהא דתנא
במסכת תענית (כא): הורגליו
קרינא כוי (ו"ט-י) [בין] לו וינסת
והנחית לפני מזבח.

[illegible]

דלגה חכשר דקצעי מתן דמים נגדי מזבח, ולכך פריך חפיונו צכור נמי כו' (ב"ש 100).